

DUTCH A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1 NÉERLANDAIS A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1 NEERLANDÉS A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 19 May 2003 (morning) Lundi 19 mai 2003 (matin) Lunes 19 de mayo de 2003 (mañana)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- Ne pas ouvrir cette épreuve avant d'y être autorisé.
- Rédiger un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

223-637 3 pages/páginas

Schrijf een commentaar bij een van de volgende teksten:

1. (a)

5

10

15

20

25

30

35

40

Wat geleidelijk aan steeds duidelijker wordt in mijn essays – al was het voor de zorgvuldige lezer ook wel uit mijn romans te halen – is dat mijn mens- en wereldbeeld, hoewel geenszins uniek, niet overeenkomt met de nu onder intellectuelen en journalisten meest toonaangevende levensvisie.

Ik zie de mens vooral als een geestelijk wezen voorzien van een ziel en bekleed met een lichaam. De mens is voor mij een 'gelaagd' wezen in ontwikkeling: een wezen dat op den duur kan terugkeren, in vrijheid en met meer zelfbewustzijn dan waarmee het begon. Daarbij moet de mens zoals Parsifal¹ meestal een lange zoektocht vol gevaren maken om terug te keren naar waar zij om te beginnen, maar nog onbewust, al was.

Tijdens die zoektocht wordt de mens geconfronteerd met het kwaad buiten haar en met het kwaad in haarzelf. Zij ontdekt haar geestelijke traagheid en luiheid, maar zij wordt zich geleidelijk ook bewust van haar specifieke vermogens en haar specifieke taak.

Dit mensbeeld, dat een ander wat mij betreft mooi en interessant mag vinden, of als romantische fantasie mag afdoen, deel ik met miljoenen mensen op deze aarde, namelijk met al diegenen die niet een materialistische maar meer een spirituele kijk op de dingen hebben. In de toonaangevende journalistenkringen van Nederland heeft het echter kwaad bloed gezet dat ik, die toch hun taal spreek en versta – ik ben geen buitenstaander op intellectueel of literair gebied en ik heb mij een radicale voorvechter betoond van de emancipatie van vrouwen en homoseksuelen – niet het gangbare atheïstische "geloof" blijk aan te hangen. Dit mag van hen domweg niet.

Een typische uiting van dezelfde onverdraagzaamheid heeft u ook kunnen constateren in de reacties van sommige journalisten toen bekend werd dat Yvonne van Gennip, een Nederlandse en Olympische schaatskampioene – eerst bejubeld – op traditionele wijze in God bleek te geloven en een mooie relatie had met de Evangelische Omroep. Dit werd niet voor kennisgeving aangenomen – wat mijns inziens normaal zou zijn geweest – nee hoor: zoals het bij een dwingerige monocultuur van een klein dorp (en dat is ons mediawereldje) past, werd dit vol woede en minachting geconstateerd.

De haat en de verdachtmakingen, de smaad en de laster die mijn levensopvatting mij ineens bij een bepaalde groep heeft opgeleverd, toen het zelfs de traagste lezers duidelijk werd dat ik niet hun "atheïstische kerk" bezocht, hebben mij natuurlijk eerst verbaasd. Vanwaar die immense onverdraagzaamheid en vooral die razernij?

Ik word dan wel niet verdronken of verbrand omdat ik de homoseksuele liefde normaal vind, maar sommigen zouden dat, als het mocht, misschien wel graag willen. En waarom? Omdat ik een spiritueel mensbeeld normaal vind.

Eigenlijk is er veel minder veranderd in dit land dan de meeste mensen denken. Vroeger werd je als rooms-katholiek in de ban gedaan of als orthodox protestant in het openbaar berispt en vervolgens uit de kerk gegooid als je het waagde iets anders te denken of te doen dan de toen door de meerderheid geaccepteerde ideeën voorschreven. Nu overkomt je hetzelfde als je afwijkend bent in gedrag of ideeën. Talloze pastoors en dominees zijn nu geëmancipeerd en al lang niet meer zo conservatief als vroeger. Het zijn nu vooral de zogenaamd linkse progressieve journalisten die de starre en benepen behoeders van de gemiddelde smaak en de gemiddelde levensopvatting geworden zijn.

Uit: Andreas Burnier, De Achtste Scheppingsdag (bewerkt), Uitg. Amsterdam (1990)

Parsifal: een van de ridders uit de Romans over Koning Arthur die op zijn zoektocht naar de heilige Graal allerlei gevaren doorstaat.

1. (b)

IN HET VOORBIJGAAN

wat de ochtend bracht haalde de middag weg, verliezend zich weldra in blauwbestoven nacht, wij zoeken al het moois bij elkaar

5 en laten de rest de rest, de boel draait lelijk door, wij vegen onze voeten, graaien met handen vol gaten

wat de nacht niet haalde; alleen in het voorbijgaan zich tonend: een vlaag 10 de ochtend, een lichtspel de middag een doek over de kop een droom, wie slaapt wordt vroeg of laat wakker als een ander (met kleurige veren beplakt of begroeid, de oren gespitst)

springt uit de varens wuivend
 te voorschijn; elke ochtend begint
 weer van voren (ruggelings valt herinnering
 binnen) wij kijken liever
 niet achterom, een ruis de eerste uren
wat vloeit de vroege dag, wat morgen ook
 gebracht wordt, de avond haalt het in

Uit: Lidy van Marissing, Hoe zij zoekt, Amsterdam (1998)